

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/119/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201024
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5619201024.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: G-amp, spol. s r.o., so sídlom Dubina 726, 059 16 Hranovnica, IČO: 46 708 154, zastúpeného zástupcom: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, proti žalovanému: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Union poisťovňa, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 813 60 Bratislava, IČO: 31 322 051, v spore o zaplatenie 2.735,93 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/22/2019-196 zo dňa 19.2.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/22/2019-196 zo dňa 19.2.2020 p
o t v r d z u j e .

Žalovaný a intervenient na strane žalovaného má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol (výrok I.). Samostatným výrokom II. rozhodol tak, že žalovaný a intervenient na strane žalovaného má nárok na náhradu trov konania od žalobcu 100%, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, podania sporových strán, vstup do konania intervenienta na strane žalovaného Union poisťovňa, a. s. v zmysle čl. 65 až 69 spisu za aplikácie ust. § 82 CSP, vykonal dokazovanie v rozsahu vyjadrenom v odseku 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku a za aplikácie rozhodných ustanovení zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v spojení so zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, § 261 Obchodného zákonníka dospel k záveru, že žalobu žalobcu je nevyhnutné zamietnuť.

3. Súd zhodnotil dôkazy jednotlivo, vo vzájomnej súvislosti a skonštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 22.10.2018 o 6.30 hod. na diaľnici v smere z Popradu do Liptovského Mikuláša na 289. km došlo k zrážke motorového vozidla žalobcu EČV: PP 080 CN s lesným zvieratkom (medveďom). Vec riešilo Diaľničné oddelenie PZ, Krajského riaditeľstva policajného zboru Žilina č. KRPZ-ZA-KDI4-27-003/2019. Medzi stranami nebolo sporné, že nebolo zistené zavinenie vodiča motorového vozidla a ani iného subjektu. Žalovaný preukázal, že dňa 22.10.2018 vykonal vizuálnu kontrolu na mieste

nehody od 04.15 hod. do 05.00 hod. (fotokópia denného záznamu o výkone vozidla - mechanizmu zo dňa 21.10.2018, evidenčné č. BL 391YI s časom odchodu 19.30, s časom príchodu 05.30 hod. t.j. nasledujúceho dňa 22.10.2018). Žalobca preukázal, že v blízkosti miesta stretu so zvieratom nebolo oplotenie, resp. bolo prerušené oplotenie (obrazovo-zvukový záznam televíznej reportáže z miesta nehody prehraný na pojednávaní). Žalobca tvrdil, že na mieste nehody nebola dopravná značka „pozor zver“ a žalovaný tvrdenie žalobcu nepoprel. Žalobca preukázal poškodenie motorového vozidla spôsobené zrážkou s medveďom, vykonanie opravy motorového vozidla za cenu 2.735,93 Eur, ktorú žalobca zaplatil zhotoviteľovi 3.12.2018 (fotodokumentácia, zákazkový list, faktúra, výpis z účtu žalobcu - detail pohybu).

4. Okresný súd uviedol, že žalobca je podnikateľom a žalovaný vykonáva správu diaľnic vo vlastníctve štátu podľa ust. § 3d ods. 1, 3 písm. a) zákona č. 135/1961 Zb.. Okresný súd ďalej uviedol, že žalovaný je právnická osoba založená štátom (Slovenskou republikou) podľa zákona č. 639/2004 Z.z. o Národnej diaľničnej spoločnosti. Predmetom sporu bola náhrada škody. Sporným bolo to, či žalobca má nárok na náhradu škody voči žalovanému. Ďalej sporným bolo to, či preniknutie divo žijúceho zvieratá na diaľnicu, kde došlo k stretu s motorovým vozidlom je závadou v zjazdnosti (§ 9 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb., § 12 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb.). V prípade preukázania závary zjazdnosti by bol za škodu zodpovedný žalovaný v zmysle ust. § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. (ďalej len „zákon č. 135/1961 Zb.“ prípadne „cestný zákon“). Ďalej okresný súd uviedol, že sporným medzi stranami bolo, či absencia oplotenia alebo porušené oplotenie diaľnice, dôsledkom čoho malo preniknúť divo žijúce zviera na diaľnicu, kde došlo k stretu s motorovým vozidlom, je stavebný, resp. dopravno-technický stav diaľnice v zmysle ust. § 9a ods. 1 cestného zákona, kedy nárok na náhradu škody užívateľovi diaľnice nevzniká.

5. Okresný súd uviedol, že úprava náhrady škody podľa ust. § 9a cestného zákona ako úprava lex specialis má prednosť pred úpravou náhrady škody podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka lex generalis s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/17/2007 zo dňa 21.5.2008. Súd prvej inštancie vyjadril, že špeciálna úprava náhrady škody má prednosť pred všeobecnou úpravou náhrady škody. Na skutkový stav, ktorý je upravený cestným zákonom a vykonávacou vyhláškou k tomuto zákonu (škoda ako dôsledok závary zjazdnosti alebo stavebného, dopravno-technického stavu), nie je možné aplikovať všeobecnú úpravu náhrady škody podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka.

6. Okresný súd poukázal na tvrdenia žalobcu v tom, že vniknutie voľne žijúceho zvieratá na diaľnicu pre porušenie existujúceho oplotenia (časť chýbajúceho oplotenia), je závada v zjazdnosti diaľnice. Zjazdnosť diaľnice je taký stav komunikácie, ktorý umožňuje bezpečnú jazdu motorových vozidiel prispôbených dopravno-technickému stavu tejto komunikácie, poveternostným podmienkam a ďalším okolnostiam, ktoré môže vodič predvídať. Závady v zjazdnosti diaľnice sú také zmeny v zjazdnosti spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Závadami v zjazdnosti sú najmä a) ojedinelé výtlky, výmole a hrbole v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky, nevhodne uložený udržiavací materiál, spadnuté stromy a kamene, poškodené dopravné značky a iné prekážky, ak sa na ne predpísaným spôsobom neupozorňuje, b) znečistenie vozovky, poškodenie vozovky a iné závady, spôsobené užívateľmi komunikácie alebo prevádzkovateľmi činností v okolí diaľnic, ciest a miestnych komunikácií, c) ojedinelé miesta s poľadovicou, ktorá vznikla námrazou, zamŕzaním stekajúcej vody na vozovku z okolia alebo vôd stojacich na vozovke v dôsledku zlej funkcie zariadenia na odvodnenie komunikácie (§ 12 ods. 1, 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb.). Zjazdnosť je stav pozemnej komunikácie a závada v zjazdnosti je zmena pozemnej komunikácie, ktorá znemožňuje bezpečný prejazd. Závadou v zjazdnosti môže byť predmet, ktorý sa komunikácie priamo dotýka alebo stav priamo pôsobiaci na komunikáciu tak, že mení jej podstatu alebo vlastnosti. Vo vyhláške je demonštratívny výpočet toho, čo sa považuje za závadu v zjazdnosti. Ani jedna z demonštratívne uvedených závad v zjazdnosti neoznačuje stav, ktorý je len hrozbou nebezpečenstva alebo predchádza zmene stavu komunikácie. Všetky závady v zjazdnosti uvedené vo vyhláške dávajú možnosť ich odstránenia žalovaným, čo v prípade prebiehajúceho zvieratá nie je možné (kým neleží uhytné na diaľnici). Obdobnú situáciu riešil Najvyšší súd Českej republiky rozsudkom zo dňa 26.1.2016 sp. zn. 25 Cdo 134/2014, ktorý uviedol, že kameň padajúci z miesta mimo komunikáciu, ktorý poškodí prechádzajúce vozidlo, nie je závadou v zjazdnosti. Pohybujúce sa zviera nepredstavuje zmenu stavu diaľnice a jej zjazdnosti, hoci má vplyv na

dopravnú situáciu. Zviera pohybujúce sa po diaľnici pred stretom s motorovým vozidlom nie je závadou v zjazdnosti diaľnice.

7. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že stavebným stavom (dopravno-technickým stavom) diaľnice je vybavenie komunikácie z hľadiska bezpečnosti dopravy (dopravné značky a bezpečnostné a ochranné zariadenia a pod.) podľa ust. § 13 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., teda aj dopravná značka „pozor zver“ a oplotenie. Svojím charakterom je oplotenie stavebný resp. stavebno-technický prvok budovaný ako ochrana proti vstupu zveri a voľne žijúcich zvierat na cestnú komunikáciu. Okresný súd uviedol, že toto je upravené platnou a účinnou vyhláškou, § 13 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb.. Neexistuje podľa okresného súdu povinnosť určená právnym predpisom oplocovať cestnú komunikáciu (diaľnicu), a to ani podľa Slovenskej technickej normy STN 73 6101 pre projektovanie ciest a diaľnic, ktorá nie je právnym predpisom. Už z podstaty oplotenia je možné vyvodiť, že je stavebný, resp. dopravno-technický prvok, ktorý pre účely projektovania upravuje po technickej stránke technická norma. Absencia dopravnej značky a oplotenia proti vstupu zveri a voľne žijúcich zvierat na cestnú komunikáciu nie je závada v zjazdnosti, ale stavebný stav alebo dopravno-technický stav diaľnice. Žalovanému preto nevznikla povinnosť a žalobcovi ako užívateľovi diaľnice nárok na náhradu škody podľa ust. § 9a ods. 1 cestného zákona v spojení s § 13 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., keďže nebol splnený predpoklad zodpovednosti žalovaného za škodu. Tým bol vylúčený nárok na náhradu škody podľa ust. § 9 ods. 1, § 9a ods. 2 cestného zákona v spojení s § 12 ods. 1, 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb.. Ak príčinou vzniku škody bol stavebný, resp. dopravno-technický stav, žalovanému nevznikla povinnosť nahradiť škodu podľa cestného zákona ani Občianskeho zákonníka. Preto okresný súd žalobu zamietol.

8. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného bol priznaný nárok v plnom rozsahu na náhradu trov prvoinštančného konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po právoplatnosti rozhodnutia. Okresný súd uviedol, že nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhradu trov žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného nepriznal.

9. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 06.03.2020. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby rozhodol tak, že žalobe vyhovie. Žalobca uviedol, že podstatou sporu je zodpovednosť žalovaného za vniknutie voľne žijúcej zveri na diaľnicu a následne spôsobenú škodu na vozidle žalobcu. Medzi stranami nebol rozporný vznik a príčina nehody, neexistencia diaľničného oplotenia v čase nehody. Podstatou tvrdenia žalobcu je to, že žalovaný tým, že v okolí diaľnice neosadil ochranné oplotenie, spôsobil závalu v zjazdnosti - umožnenie prechodu voľne žijúcej zveri. Povinnosť osadiť oplotenie nevyplýva z právneho predpisu, ale vyplýva z technickej normy STN 73 6101 Projektovanie ciest a diaľnic bod 11 Vybavenie ciest a diaľnic. Podstatou argumentácie žalovaného je tvrdenie, že neexistuje právna povinnosť osadiť ochranné oplotenie, a preto prechod divej zveri nie je závadou zjazdnosti zavinenou žalovaným. Okresný súd žalobu zamietol a uviedol, že náhle vbehnutie divej zveri na diaľnicu nie je možné chápať ako závalu v zjazdnosti. Žalobca s týmto záverom okresného súdu nesúhlasil, keďže bolo opomenutých minimálne päť podstatných právnych okolností.

Za 1/ Vyhláška č. 35/1984 Zb. je stará 35 rokov. V súčasnosti je na Slovensku viac ako 600 kilometrov diaľnic a takmer všetky úseky sú oplotené ochranou proti zveri. Hustota cestnej dopravy vzrástla od roku 1984 viac ako štvornásobne. Za týchto okolností aplikovať vykonávací právny predpis doslovne, bez ohľadu na zmenu konkrétnych okolností, je súdny formalizmus najvyššieho stupňa.

Za 2/ Ani predmetná vyhláška nedefinuje závalu v zjazdnosti taxatívne. Ustanovenie § 12 ods. 2 používa výraz „najmä“. Ide preto len o príkladný výpočet, pričom tomuto okresný súd nevenoval pozornosť, ak zdôvodnil svoje rozhodnutie tak, akoby tento výpočet bol taxatívny.

Za 3/ Vyhláška č. 35/1984 Zb. definuje závalu v zjazdnosti ako „zmeny v zjazdnosti, ktoré nemôže vodič predvídať.“ Žalobca uviedol, že nie je mu známe z čoho vytvoril okresný súd vlastnú definíciu, podľa ktorej sú závalu v zjazdnosti statické javy a kinetické javy, ktoré pod tento pojem nespádajú. Samotný text právneho predpisu o takomto rozlíšení nič neuvádza. Vyhláška pritom za závalu v zjazdnosti považuje aj poľadovicu, ktorá vznikne v dôsledku zlého odvedenia vody z cesty. Vodič, ktorý jazdí v teplotách pod bodom mrazu by mohol takýto stav predvídať. O čo menej môže vodič jazdiaci po diaľnici predvídať stret s divou zverou? Takáto okolnosť sa dá predvídať v lese, na poli, na cestách, ale určite

nie na diaľnici. Podľa žalobcu stret s voľne žijúcou zverou na diaľnici je typickým príkladom „zmeny v zjazdnosti, ktoré nemôže vodič predvídať“ presne tak, ako to stanovuje právny predpis.

Za 4/ Existuje účinný spôsob ochrany vodičov a vozidiel a tou je ochranné oplotenie a biokoridory. Na tieto zariadenia sa „skladajú“ milióny európskych a domácich daňových poplatníkov, preto nie je zrejmé, z akého dôvodu na danom úseku chýbali, navyše na diaľničnom úseku pod Tatrami, kde je najviac migrujúcej zveri na Slovensku. Žalovaný na jednej strane tvrdí, že budovanie oplotení neustanovuje žiaden právny predpis, ale súčasne ich buduje na všetkých diaľničných sieťach. Aj na mieste nehody bol krátko na to vybudovaný plot, čo žalovaný na pojednávaní aj potvrdil. Nie každé predchádzanie škode by muselo byť upravené v právnom predpise. Existuje ale všeobecná prevenčná povinnosť, ktorá zaväzuje každého a o to viac odborne spôsobilé osoby. Navyše žalovaný - Národná diaľničná spoločnosť disponuje obrovskými zdrojmi financií z daní, cestných daní, diaľničných poplatkov, mýta a eurofondov. Pokiaľ existuje účinný spôsob prevencie, ak ho žalovaný aj skutočne využíva, je jeho absencia na mieste nehody jeho závažným pochybením.

Za 5/ Výstavbu ochranného oplotenia ustanovuje právna norma STN 73 6101 Projektovanie ciest a diaľnic bod 11 Vybavenie ciest a diaľnic. V tejto časti sú uvedené zásady pre projektovanie a priestorové usporiadanie: „...ochrany proti zveri.“ Technická norma teda s výstavbou oplotenia počíta a žalovaný ju skutočne na väčšine úsekov dodržiava. Okresný súd túto právnu a skutkovú okolnosť nechal nepovšimnúť.

10. STN ako určité pravidlá, usmernenia, charakteristiky alebo výsledky činností sú zamerané na dosiahnutie najvhodnejšieho usporiadania vzťahov v danej oblasti a pri všeobecnom a opakovanom použití. Napriek tomu, že STN nie sú záväzné, neznamená to ich neplatnosť. Nezáväznosť technickej normy sa prejavuje len v tom, že pri danej problematike je možné použiť aj iné riešenie ako stanovuje norma s tým, že nové riešenie musí kvalitatívne zodpovedať minimálne pôvodnej požiadavke. Nejaký dôvod podľa žalobcu tu zrejme existuje, aby vznikla technická požiadavka na oplotenie diaľnic. Nie je technicky možné oplotiť cesty I. - III. triedy, ale je technicky možné oplotiť diaľnice za súčasného vybudovania biokoridorov pre migrujúcu zver. Zanedbanie tejto povinnosti malo v konkrétnom prípade za následok vznik škody, za ktorú je zodpovedný žalovaný.

11. Podľa žalobcu v danej veci ide o vec veľkého všeobecného významu. Hoci v konkrétnom prípade nejde o vysokú sumu alebo ľudský život a zdravie, ale je podstatné ako sa súdna prax k tomuto problému postaví. Je to právne významné pre všetkých. Ak výsledkom odvolacieho konania bude záver, že na diaľniciach má vodič jazdiť tak, aby sa vyhol prípadnému stretu s divou zverou, bude to mať významný dopad na právne postavenie vodičov a prevádzkovateľov vozidiel. Ak odvolací súd svojím rozhodnutím zbaví žalovaného - Národnú diaľničnú spoločnosť zodpovednosti za chýbajúce alebo nefunkčné oplotenie, bude to mať zásadný význam na jej snahu udržiavať tieto technické zabezpečenia vo vyhovujúcom stave. Na Slovensku sa opravujú a upravujú diaľničné úseky, ale starostlivosť o ochranné oplotenie sa nerieši. Už tohto času je oplotenie na inkriminovanom úseku opätovne v kritickom stave. Pritom ide o najlacnejšie opravy, ktoré môžu zachrániť najviac majetku a ľudských životov. Podľa žalobcu žalovaný musí niesť civilnoprávnu zodpovednosť za stav diaľnic, predovšetkým tam, kde má možnosť bezpečnosť priamo ovplyvniť. Vybudovať alebo opraviť ochranný plot nie je v žiadnom prípade nad jej možnosti. Žalobca v zmysle uvedeného navrhol žalobe vyhovieť.

12. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 26. marca 2020. Žalovaný uviedol, že zotráva na svojich písomných vyjadreniach v konaní vedenom pred okresným súdom a v plnom rozsahu sa stotožnil s napadnutým rozsudkom okresného súdu. Podľa žalovaného žalobca neuviedol žiadne rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré by za aplikácie ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP mali viesť k tomu, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný zdôraznil, že závadou v zjazdnosti treba rozumieť zhoršenie zjazdnosti komunikácie, ktorá je síce odstrániteľná bežnou údržbou, no svojím charakterom sa natoľko vymyká stavebnému stavu a dopravnotechnickému stavu pozemnej komunikácie a poveternostným vplyvom, že vodič ani pri obozretnej jazde, rešpektujúcej stav komunikácie, či prípadné dôsledky poveternostných vplyvov, nemôže jej výskyt predpokladať a účinne reagovať pri riadení vozidla tak, aby záhada neovplyvnila jeho jazdu a nevznikla mu tým škoda. Pokiaľ príčinou vzniku škody je stavebný stav alebo dopravnotechnický stav komunikácie, neprichádza do úvahy zodpovednosť správcu komunikácie za škody nielen podľa cestného zákona, ale ani podľa Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného ustanovenie § 9a ods. 1 cestného zákona je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ustanovením špeciálnym, a teda v ním predpokladaných prípadoch vylučuje vznik nároku na náhradu škody, a teda aj vznik zodpovednosti za škodu. Zrazený medveď netvoril

závadu v zjazdnosti, pretože medveďa zrazil žalobca osobným motorovým vozidlom Volvo S60, EČV: PP080CN dňa 22.10.2018 o 6.30 hod. a predmetný medveď ostal ležať na diaľnici až po tejto zrážke. Závadou v zjazdnosti by mohol byť tento zrazený medveď iba v prípade, ak by už ležal ako uhynuté zviera na diaľnici pred tým, ako došlo k predmetnej zrážke a žalovaný by predmetné uhynuté zviera ako správca cestnej komunikácie v danom úseku počas bežnej údržby neodstránil z diaľnice, v dôsledku čoho by tento medveď ako uhynuté zviera bránilo v zjazdnosti cestnej komunikácie.

13. Žalovaný k tvrdeniam žalobcu, že povinnosť budovať oplotenia pri diaľniciach vyplýva z existencie všeobecnej prevenčnej povinnosti a zo slovenskej technickej normy STN 73 6101 opakovane poukazoval na skutočnosť, že žiaden právny predpis neukladá žalovanému povinnosť budovať oplotenia pri diaľniciach, a teda žalovaný neporušil ani žiadnu právnu povinnosť tak, aby to mohlo mať za následok vznik jeho zodpovednosti za škodu voči žalobcovi. Pokiaľ ide o porušenie právnej povinnosti, a to prevenčnej povinnosti žalovaného podľa ust. § 420 a § 415 Občianskeho zákonníka, keďže ust. § 9a ods. 1 cestného zákona je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym ustanovením, je zodpovednosť žalovaného podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka v predmetnej veci vylúčená. Vybavením komunikácie z hľadiska bezpečnosti dopravy sú nielen dopravné značky, dopravné zariadenia, ale aj bezpečnostné ochranné zariadenia (§ 13 ods. 1 vyhlášky č. 135/1984 Zb.). Podľa žalovaného tieto ustanovenia treba vykladať aj v súvislosti s povinnosťou každého účastníka cestnej premávky prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému a dopravno-technickému stavu cesty (§ 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení platnom v čase vzniku škody). Táto povinnosť účastníka cestnej premávky je daná bez ohľadu na to, či sú použité na určitom úseku bezpečnostné a ochranné zariadenia, medzi ktoré nepochybne patrí aj oplotenie. Absencia bezpečnostného a ochranného zariadenia, resp. poškodenia oplotenia, nie je závadou v zjazdnosti komunikácie, ale je súčasťou jej stavebného stavu, a teda v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu podľa ust. § 9a ods. 2 cestného zákona. Zároveň táto okolnosť ako tvrdená príčina vzniku škody vylučuje v zmysle ust. § 9a ods. 1 cestného zákona vznik nároku žalobcu na náhradu škody, a teda aj vznik zodpovednosti žalovaného za škodu. Žalovaný mal za to, že neboli naplnené všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, a to preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti, nakoľko v danom prípade nedošlo k porušeniu právnej povinnosti, a preto chýba aj príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi škodovou udalosťou a vznikom škody. Rovnaký názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach vo svojom rozsudku sp. zn. 9Co/195/2015 zo dňa 2.3.2016.

14. Podľa žalovaného žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal vo vzťahu k žalovanému skutočnosť významnú podľa zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov, v ktorom je zakotvený hmotnoprávny základ nároku žalobcu. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie.

15. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril aj intervenient vystupujúci na strane žalovaného v podaní zo dňa 18.03.2020. Intervenient na strane žalovaného uviedol, že trvá na všetkých skutočnostiach, ktoré uviedol v konaní pred okresným súdom. Rozhodnutie okresného súdu podľa názoru intervenienta je rozhodnutím, ktoré vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Ďalej poukázal na to, že odvolanie žalobcu je takmer úplne identické s odvolaním, ktoré bolo žalobcom podané vo veci O. B. c/a Národná diaľničná spoločnosť, a.s., sp. zn. 6C/117/2016 a v ktorom konaní podľa informácií nebolo rozhodnuté.

16. Intervenient uviedol, že nedošlo k žiadnemu súdному formalizmu, pretože okresný súd pri posudzovaní veci odkazoval a vychádzal z platného, účinného a správneho znenia právneho predpisu. Okresný súd nevytvoril žiadnu vlastnú definíciu závad v zjazdnosti, ale priamo odkázal na jednotlivé zákonné ustanovenia, na základe ktorých okresný súd žalobu žalobcu zamietol. Ak žalovaný buduje oplotenia diaľnic, tak v dôsledku zvýšenia bezpečnosti, a to v závislosti od meraných bezpečnostných parametrov na jednotlivých cestách. Nie je možné mu dávať na ťarchu, že toto oplotenie buduje, aj keď je to na jeho dobrovoľnej báze, pretože žiaden právny predpis neustanovuje žalovanému povinnosť uvedené budovať. Žalobca opätovne argumentuje nezáväznou normou STN 73 6101. V danom prípade je ale potrebné vychádzať zo stavu, ktorý existuje a tento stav nestanovuje žalovanému žiadnu zákonnú povinnosť na stavanie oplotenia pri diaľniciach, prípadne jeho údržbu. Intervenient vystupujúci na strane žalovaného dal do pozornosti to, že v danom prípade sa nejednalo o úsek diaľnice, ktorý by nebol oplotený. Obsahovo odvolanie žalobcu je napísané tak, akoby na mieste, kde došlo ku škodovej udalosti, oplotenie úplne absentovalo. Intervenient poukázal na svoje podanie zo dňa 17.07.2019,

kde zo strany príslušných zamestnancov Strediska správy a údržby diaľníc 8 Liptovský Mikuláš boli vykonané vizuálne kontroly na udržiavanom úseku diaľnice, diaľničnou patrolou, dňa 22.10.2018 v čase od 04.15 hod. do 05.00 hod.. Pri tejto kontrole nebolo zistené poškodenie oplotenia diaľnice, ani žiaden pohyb zvierat v okolí diaľnice. Ak dal žalobca odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, tak podľa názoru intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného, žalobca riadne nešpecifikoval odôvodnenie použitia uvedeného odvolacieho dôvodu. Okresný súd podľa intervenienta vychádzal zo zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, pričom vec bola správne právne posúdená. Podľa intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného, predmetom sporu nie je riešenie problematiky veku vyhlášky a potreba jej zmeny alebo doplnenia, ale predmetom súdneho konania je stanovenie, či prebiehajúca zver tvorí alebo netvorí závalu v zjazdnosti, či osadenie dopravného označenia a vybudovania oplotenia diaľnice je alebo nie je dôsledok technického a stavebného stavu diaľníc a po posúdení týchto skutočností v prípade, že by súd dospel k záveru, že prebiehajúca zver tvorí závalu v zjazdnosti alebo, že povinnosť osadiť dopravné označenie alebo vybudovať oplotenie diaľnice nie je dôsledkom technického a stavebného stavu diaľnice, stanovenie výšky škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť. Okresný súd však riadne uviedol, že absencia dopravnej značky a oplotenia proti vstupu zveri a voľne žijúcich zvierat na cestnú komunikáciu nie je závala v zjazdnosti, ale stavebný stav alebo dopravno-technický stav diaľnice, a preto žalobcovi nemohol vzniknúť nárok na náhradu škody. Intervenient vystupujúci na strane žalovaného navrhol rozhodnutie okresného súdu potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie.

17. Vyjadrenie žalovaného a intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného boli doručené žalobcovi prostredníctvom zástupcu s možnosťou vyjadrenia sa k nemu, ktorú možnosť žalobca využil a v podaní zo dňa 05.06.2020 (č.l. 246 spisu) uviedol, že zotrváva na svojich odvolacích dôvodoch.

18. K vyjadreniu žalovaného sa intervenient vystupujúci na strane žalovaného v podaní zo dňa 28.05.2020 (č.l. 241 spisu) vyjadril tak, že s vyjadrením žalovaného k odvolaniu žalobcu súhlasí a zotrváva na svojom vyjadrení zo dňa 18.03.2020.

19. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

20. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/119/2020-256 zo dňa 05.01.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 09.02.2021 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

21. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho konania a rozhodovania bolo odvolanie žalobcu zo dňa 06.03.2020, v ktorom boli vymedzené odvolacie dôvody, ich rozsah ako kvalitatívny a kvantitatívny základ pre hodnotenie záverov prijatých okresným súdom v napadnutom rozsudku.

22. Spornou otázkou aj v rámci odvolacieho konania na základe odvolacích dôvodov žalobcu bolo, či je daná zodpovednosť žalovaného za vniknutie voľne žijúcej zveri na diaľnicu a následne spôsobenú škodu na vozidle žalobcu. Podstatou argumentácie žalobcu zvýraznenej aj v ním podanom odvolaní je tvrdenie, že žalovaný tým, že v okolí diaľnice neosadil ochranné oplotenie spôsobil závalu v zjazdnosti - umožnenie prechodu voľne žijúcej zveri. Vzhľadom k vymedzenej podstate sporu bolo potrebné zaujať aj výklad ust. § 9, § 9a zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „zákon č. 135/1961 Zb.“ alebo „cestný zákon“ - v správnom gramatickom tvare) v spojení s okresným súdom použitými právnymi normami, a to vyhláškou č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (ďalej len „vyhláška č. 35/1984 Zb.“), zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s konkrétnosťou danej sporovej veci, či preniknutie divo žijúcej zveriat' na diaľnicu, pri ktorom došlo k stretu s motorovým vozidlom, je závalou v zjazdnosti. Odvolacím dôvodom bola námietka, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

23. Vzhľadom k vymedzenému odvolaciemu dôvodu žalobcu bol krajský súd viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie za aplikácie ust. § 383 CSP, keďže neboli zistené dôvody na zopakovanie dokazovania alebo jeho doplnenie, ktoré bolo vykonané pred súdom prvej inštancie.

24. Krajský súd má za to, že pokiaľ základom odvolania žalobcu je odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci, tak bolo potrebné aj v rozhodnutí odvolacieho súdu opätovne uviesť citáciu rozhodných právnych ustanovení, hoci táto citácia je obsiahnutá už v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu.

25. Podľa ust. § 12 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., zjazdnosť diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je taký stav týchto komunikácií, ktorý umožňuje bezpečnú jazdu motorových i nemotorových vozidiel prispôsobenú dopravno-technickému stavu týchto komunikácií, poveternostným podmienkam a ďalším okolnostiam, ktoré môže vodič predvídať.

26. Podľa ust. § 12 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Závadami v zjazdnosti sú najmä

- a) ojedinelé výtlky, výmole a hrbole v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky, nevhodne uložený udržiavací materiál, spadnuté stromy a kamene, poškodené dopravné značky a iné prekážky, ak sa na ne predpísaným spôsobom neupozorňuje,
- b) znečistenie vozovky, poškodenie vozovky a iné závady spôsobené užívateľmi komunikácie alebo prevádzkovateľmi činností v okolí diaľnic, ciest a miestnych komunikácií,
- c) ojedinelé miesta s poľadovicou, ktorá vznikla námrazou, zamŕzaním stekajúcej vody na vozovku z okolia alebo vôd stojacich na vozovke v dôsledku zlej funkcie zariadenia na odvodnenie komunikácie.

27. Podľa ust. § 13 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb. stavebným stavom diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie sa rozumie ich kvalita, stupeň opotrebenia a povrch, pozdĺžne alebo priečne vlny, hojné výtlky, ktoré nemožno odstrániť bežnou údržbou, nosnosť vozovky, mostov a priepustov a vybavenie komunikácie z hľadiska bezpečnosti dopravy (dopravné značky a zariadenia, bezpečnostné a ochranné zariadenia a pod.).

28. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú bez prieskumov povinné odstraňovať ich správcovia. Správcovia sú povinní vykonávať pravidelné kontroly bezpečnosti pozemných komunikácií, ktoré sú súčasťou transeurópskej cestnej siete a prieskumy možného vplyvu prác na týchto pozemných komunikáciách na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky.

29. Podľa ust. § 9a ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. užívatelia diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií nemajú nárok na náhradu škody, ktorá im vznikla zo stavebného stavu alebo dopravno-technického stavu diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií.

30. Podľa ust. § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. správcovia diaľnic, ciest a miestnych komunikácií však zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti, okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť.

31. V danej veci bolo zistené, aj v zmysle poskytnutých tvrdení žalobcu, že dňa 22.10.2018 v čase o 6.30 hod. na diaľnici v smere z Popradu do Liptovského Mikuláša na 289. km došlo k vzniku škodovej udalosti - zrážke motorového vozidla značky Volvo S60/RS, EČV: PP080CN, ktorého vlastníkom je žalobca, s voľne žijúcim zvierateľom - medveďom. Následkom zrážky došlo k poškodeniu vozidla, pričom podľa tvrdení žalobcu za odstránenie poškodení vznikla žalobcovi z titulu úhrady opravy škoda vo výške 2.735,93 Eur vrátane DPH, ktorá tvorila predmet sporu. Okresný súd okolnosť absencie dopravnej značky a oplotenia proti vstupu zveri a voľne žijúcich zvierat na cestnú komunikáciu posúdil ako stavebný stav alebo dopravno-technický stav diaľnice a nie závalu v zjazdnosti, v dôsledku čoho nebola daná zodpovednosť správcu diaľnic, t.j. žalovaného a tým podľa záverov okresného súdu chýbal predpoklad

zodpovednosti žalovaného za žalobcom uplatnenú škodu. Na rozdiel od záverov okresného súdu, žalobca mal za to, že je tu zodpovednosť žalovaného za ním uplatnenú škodu, pretože pri použití a aplikácií rozhodných právnych predpisov došlo zo strany okresného súdu k súdnemu formalizmu najvyššieho stupňa, pokiaľ boli aplikované právne predpisy doslovne s ohľadom aj na skutočnosť, že vyhláška č. 35/1984 Zb. je stará 35 rokov. Bola aplikovaná bez ohľadu na zmenu konkrétnych okolností, naviac ak predmetná vyhláška závady v zjazdnosti diaľnic definuje len demonštratívnym výpočtom, pokiaľ používa výraz „najmä“, t.j. nejde o taxatívny výpočet, pričom má ísť o závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií, ktoré nemôže vodič predvídať. Podľa žalobcu práve stret s voľne žijúcou zverou na diaľnici je takým príkladom „zmeny v zjazdnosti, ktoré nemôže vodič predvídať.“ Žalobca v odvolaní zvýraznil aj výstavbu ochranného oplotenia, ktoré ustanovuje právna norma STN 73 6101 s dôrazom, že žalovaný musí niesť civilnoprávnu zodpovednosť za stav diaľnic predovšetkým tam, kde má možnosť bezpečnosť priamo ovplyvniť.

32. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Podľa záverov krajského súdu ani k jednej z uvedených situácií v predmetnej sporovej právnej veci napadnutým rozsudkom okresného súdu nedošlo, preto odvolanie bolo vyhodnotené ako nedôvodné.

33. Zodpovednosť správcu komunikácie, ktorú upravuje ust. § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb., ktorým správcou v danom prípade diaľnic je žalovaný, je vo vzťahu k ust. § 420, ako aj § 415 Občianskeho zákonníka špeciálnym právnym predpisom. Predpokladom zodpovednosti správcu, v danom prípade diaľnic, t.j. zodpovednosti za škodu je v zmysle ust. § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. závada v zjazdnosti diaľnic ako príčina vzniku škody. Závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôsobenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam tak, ako tieto závady v zjazdnosti výpočtom najmä sú vyjadrené v ust. § 12 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách. Ak príčinou vzniku škody nie je závada v zjazdnosti, teda ak nie je daná zodpovednosť správcu diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií za škodu podľa cestného zákona, nie je tým vylúčená jeho prípadná všeobecná zodpovednosť za škodu podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Ak však príčinou vzniku škody je stavebný stav alebo dopravno-technický stav diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie, neprichádza do úvahy zodpovednosť správcu diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie za škody nielen podľa cestného zákona, ale ani podľa Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo/17/2007).

34. V súdnej veci bolo sporné, či absencia oplotenia, resp. prerušené oplotenie a chýbajúca dopravná značka „pozor zver“ v mieste stretu so zvieratom, je alebo nie je závadou v zjazdnosti diaľnice. Len ak ide o závalu v zjazdnosti diaľnice, žalovaný ako správca diaľnic zodpovedá sa škodu, ktorá vznikla užívateľovi diaľnice a príčinou ktorej bola závada v zjazdnosti diaľnice. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že v danej veci neosadenie dopravnej značky upozorňujúcej na výskyt zveri, resp. neoplotenie daného úseku diaľnice, predstavuje stavebný stav diaľnice tak, ako to vyplýva z ust. § 13 ods. 1 vyhlášky 35/1984 Zb., ak do stavebného stavu diaľnice patria dopravné značky, zariadenia, bezpečnostné a ochranné zariadenia a podobne. Nepoužitie dopravného značenia, nevybudovanie oplotenia, nie je závadou v zjazdnosti diaľnice, ale je súčasťou jej stavebného, resp. dopravno-technického stavu, preto nebol splnený predpoklad zodpovednosti žalovaného ako správcu diaľnice za žalobcom uplatnenú škodu v zmysle ust. § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb.. Podľa názoru krajského súdu okresný súd prijal správne právne závery, ním použité právne predpisy na zistený skutkový stav aj správnym spôsobom interpretoval. Krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu, ani na jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

35. Krajský súd pre úplnosť k prijatým správnym záverom súdom prvej inštancie poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 122/2019 - 23 zo dňa 26. novembra 2019, v ktorom Ústavný súd SR v odseku 31., 32. svojho odôvodnenia uvádza „...Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vyslovil právny názor, že sťažovateľ ako žalobca v prejednávanej veci nemá nárok na náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku neosadenia dopravnej značky upozorňujúcej na výskyt

divej zveri, resp. neoplotením daného úseku diaľnice, čo vyhodnotil ako závady v stavebnom stave komunikácie. Následne konštatoval, že ak príčinou vzniku škody na motorovom vozidle žalobcu nebola závada v zjazdnosti, ale jej stavebný stav, neprichádza do úvahy zodpovednosť správcu komunikácie za škodu nielen podľa cestného zákona, pretože priamo túto zodpovednosť za škodu priamo vylučuje, ale ani podľa Občianskeho zákonníka, lebo § 9a ods. 1 cestného zákona je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym ustanovením, čo vylučuje vznik nároku na náhradu škody, a teda aj vznik zodpovednosti za škodu. Pokiaľ ide o porušenie právnej povinnosti, a to prevenčnej povinnosti správcu komunikácie podľa ust. § 420 ods. 1 v spojení s § 415 Občianskeho zákonníka, t.j. počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám, krajský súd zopakoval, že v prejednávanej veci je vylúčená aj všeobecná zodpovednosť správcu komunikácie za škodu podľa § 420 a § 415 Občianskeho zákonníka, pretože § 9a ods. 1 cestného zákona je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym ustanovením. Krajský súd tiež poukázal na závery vyslovené v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 17/2007, ktoré sú použiteľné aj na posudzovaný prípad.

Po posúdení rozsudku krajského súdu ústavný súd konštatuje, že krajský súd aplikoval na právnu vec sťažovateľa správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, teda z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach strán konania, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v ústavnej sťažnosti sťažovateľa, v ktorej sa v podstate opakujú tvrdenia uvádzané sťažovateľom v odvolaní proti rozsudku okresného súdu, resp. v dovolaní proti rozsudku krajského súdu, ktoré bol odmietnuté najvyšším súdom ako procesne neprípustné."

36. Ďalej krajský súd poukazuje aj na odsek 38. odôvodnenia predmetného uznesenia ústavného súdu, podľa ktorého „Pokiaľ ide o argumentáciu sťažovateľa, v rámci ktorej namieta nesprávnosť právneho názoru krajského súdu v otázke posúdenia príčiny vzniku škody a následného vyvodenia záveru o neexistencii zodpovednosti za vzniknutú škodu a neexistencii pasívnej vecnej legitímácie všetkých žalovaných, ústavný súd uvádza, že táto námietka je výrazom jeho odlišného právneho hodnotenia veci oproti názoru krajského súdu (ako aj okresného súdu), do posúdenia ktorého nie je ústavný súd oprávnený vstupovať. Sťažovateľom uvádzané tvrdenia totiž nesignalizujú pochybenia krajského súdu, ktoré by mali ústavnoprávny rozmer, a teda by vytvárali priestor pre vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľa po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie." Krajský súd odkazuje aj na odsek 37. odôvodnenia rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Odvolací súd zvyrazňuje, že toto rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky má väzbu na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 19. apríla 2017 sp. zn. 6 Co 18/2017, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 179/2017 z 30. apríla 2018, v ktorom sa v odseku 27. odôvodnenia konštatuje: „Súdy posúdili okolnosť, že predmetný úsek diaľnice nebol oplotený, ani na ňom nebola umiestnená dopravná značka upozorňujúca na výskyt zveri, ako stavebný stav cesty (nie závada v zjazdnosti komunikácie), preto nebol splnený predpoklad zodpovednosti správcu komunikácie za škodu podľa § 9a ods. 2 cestného zákona. Uvedený záver podľa dovolacieho súdu bol výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností prejednávanej veci, ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov odvolací súd viedli k prijatiu rozhodnutia o zamietnutí žaloby žalobcu."

37. Krajský súd v zhrňujúcich záveroch uvádza, že ak žalobcovi vznikla škoda v súvislosti s bezpečnostným - ochranným zariadením, neoplotením diaľnice, čo je jej stavebným stavom, to rovnako platí aj na chýbajúce dopravné značenie „pozor zver", bola vylúčená zodpovednosť žalovaného za škodu podľa ust. § 9a ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb.. V prejednávanej veci bola vylúčená aj všeobecná zodpovednosť žalovaného za škodu podľa ust. § 420, § 415 Občianskeho zákonníka, pretože ust. § 9a zákona č. 135/1961 Zb. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym ustanovením. V danej veci príčinou vzniku škody na strane žalobcu bol stavebný stav diaľnice, preto bola vylúčená zodpovednosť žalovaného v zmysle ust. § 9a ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. za súčasného konštatovania, že chýbajúce oplotenie, resp. prerušené oplotenie a neumiestnenie dopravnej značky „pozor zver" nie je závadou v zjazdnosti diaľnice, za ktorú by mal zodpovedať žalovaný. Krajský súd dodáva, že hoci ust. § 12 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. uvádza závady v zjazdnosti diaľnic príkladmi najmä pod písmenom a/ až c/, uvedený výpočet je potrebné vykladať nielen v spojení s ust. § 12 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ale v spojení s ust. § 13 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktoré ustanovenie vymedzuje, čo sa rozumie stavebným stavom diaľnice a toto ustanovenie dopĺňa ust. § 9a zákona č. 135/1961 Zb..

38. Krajský súd na základe uvedeného preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Podľa výsledku odvolacieho konania úspešný bol žalovaný a intervenient vystupujúci na strane žalovaného, ktorým voči žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.